

# Лобши Сад

Број 7

Главни и одговорни уредник  
ДУШАН ЧАМПРАГ

Краља Петра 3.

За власника и издавача одговара  
ДУШАН ЧАМПРАГ

Година XI.

## Жалосни догађаји

Крвави догађаји који су се одиграли у Аустрији учинили су најдубљи утисак на сву јавност у целој свету. Утисак је тим мучнији, што су се тек недавно одиграли слични жалосни догађаји у Паризу, а нису још заборављене ни оне крваве борбе које су вођене током прошле године у Немачкој, Шпанији и другим неким државама а поводом унутарњег партиско-политичког обрачунавања и страначког превирања.

Сви ти догађаји су жалосна слика садашњице и цео културни свет мора осудити оваке методе у политичкој борби. Уместо да у хуманости и цивилизацији идемо напред, а оно се чини као да човечанство пада натраг у грубост и дивљаштво. Све се ово дешава у културном и цивилизованом западу, што чини догађаје још трагичнијима, јер нас обавезује општа бојаза за даљи развој прилика. Сви се питамо: Шта ће бити, ако не овако настави?

Не желимо да се мешамо у унутрашње прилике других држава. Сваки народ нека сам пречишћава и решава своје унутарње проблеме. Ми на ове догађаје гледамо и пресуђујемо их са општег хуманог и човечанског гледишта. Јер ти догађаји дају разлога помишљању, да је заиста наступио почетак сутона западне културе и цивилизације. Са подивљалим страстима и крвавим методама не могу се и неће се никада решавати ни политички, ни социјални а најмање културни проблеми ради општег напредовања.

Светски рат оставио је и сувише јаке трагове свога утицаја на људске душе. Последња Светског рата су померене савести и подивљалост страсти у политичкој борби. Методе руских бољшевика и зверства у руској револуцији дали су прве примере и потстрека за друге народе. Тренутно незадовољство и душевну депресију широких народних маса у појединим државама искористили су и злоупотребили најгори демагози и политичари без скрупула и савести, те је под видом марксизма и социјализма отпочело оргијање политичког олоша, јер прави идеолози и идеалистички настрајени људи убрзо су били потиснути у позадину.

При таким приликама зар је необично и чудновато, што је дошло до слома социјалистичког и радничког покрета у многим државама? Како се радило онако се и прошло. Социјалистички и раднички по-

крет тешко је компромитован и онемогућен недељима и неразумношћу вођа и првака, који нису бирали ни методе ни сретства, само да се дочепају власти, а када су се ове дочепали, омогућили су оргијање најгорим деструктивним и корумптивним.

Последнице таког стања ствари убрзо су дошле; реакција је морала наступити. Слом радничког покрета морао је наступити у свима оним државама, где је тај покрет био компромитован. Далеко је од нас и помисао, да бисмо се хтели солидарисати са методама са којима се сада води у појединим државама борба против радничког покрета. Крваве борбе у Аустрији морају се осудити са хуманог становишта, као што се морају осудити и крвави изгред деструктивних елемената у Паризу.

Терор и крв у политичкој борби доносе увек нежељене резултате. Ти ће резултати довести и Аустрију у врло тежак положај, као што се и остале државе где се на сличан метод решавају унутарњи проблеми, налазе у стању превирања. Посматрајући све то и упоређујући нашу државу са осталим државама, са задовољством можемо истаћи: да смо ми у много повољнијим приликама од других држава, и да са пуно најбољих нада можемо гледати у развитак наше државе, у општи напредак нашег народа и у сигурну будућност нашу.

Захваљујући политичкој увиђавности и зрелости нашега народа, ми смо без трзавица и невоља решили питање нашег унутарњег консолидовања. Наш унутарњи политички живот се развија нормалним путем и наш партиско-политички живот се креће путем сталног развика. Ми можемо бити срећни и поносни, што се у нашем народу сви слојеви грађанства високо уздижу над штетним и опасним методама политичке борбе и политичког разрачунавања. М.

## Да ли смо равноправни?

Ово има и може бити, да се забуњује; али са забунама просто претеривати, то је мало неукусно.

Тиче се наше електричне струје. Најме, док се светлост у Дударској улици пушта у 4 часа по подне; дотле се осветљење у подбари пушта тек око седам часова.

Ако је по среди неки дефект, онда тај дефект не може данима трајати.

Бар пред електричном централом требају да су сви грађани — једнаки.

## И време је већ!

То већ више није жеља појединаца, то је постала прека потреба. Три хиљаде свршених професора, две хиљаде свршених учитеља и десетак хиљада других професија то је цифра која представља страшно стање данашњих школованих људи. Њихова места заузеле су удате жене чији мужеви могли би их и без њихове привреде издржавати. Један кадер се подиже да у раскоши са вишеструким приходима раскошно живи, а други равни интелегенције да умре од очајања и неупослености.

Томе је морао доћи крај. Жена треба да се врати обитељи. Чудан је тај брак где удате жене и мајке читав дан проводе време са туђим људима, слушају њихове неслане шале и разна препричавања о свему и свачему а деца код куће остављена на милост служавке, чекају да им се мајка пуна љубави за њих врати. И да јој могуће плачући испричају да су морали закључани бити док су све те Зузе и Јулишке по пијацама, или на води изразговарале се. А онда нервозне тукле децу да им не сметају док брже боље незбрљају ручак и остало. И тако деца онда од малена научена на лукавство и лаж да после постану честити људи. Никад! Чудна је себичност и тих данашњих очева да све то превиде и смирили куте, стварајући себи посебан живот егониста и саможивца, који само живи за своје уживање, па чак и своји рођени су му претешки. А и жена исто, њихови путеви се разликују да се само опет онда снађу када материјалистичка страна својим обилним даровима дарује их. Наслућено уклањање женских морала би погодити и оне неудате. Има међу њима имућних иметком и миразом, али служи из луксуза. Хаљина се за хаљином гомила а и све остало. Наравно где је изобиље ту је и обест. Бракови се растављају, авантуре се ређају. Оне су самосталне, зарађују. Родитељи немају права да им бране слободуан живот и трошење. То је њихова мука, неморалу, рачун полагасти никоје. Истина мало ће бити негодно за те патријархалне мајке када им се кћерке из уреда кући врате. Кућевни посао неће им мирисати као запаљена пигара коју немарно пуше, пале и бацају као до сада. На сваком кораку неће бити комплемената и милних погледа, али ће бити више истине и за њих стварног кућевног рада, више моралног поимања да се од њих подигне опет обитељски живот, срозан и уништен

до сада, на ову висину на коју је био пре рата. Здрава и поштена обитељ најчвршћи је темељ државни. А она несме допустити да ње нестане.

## МИ ХОЋЕМО\*)

„да послје ослобођења националног наступи ослобођење привредно и социјално;

да повучемо границе слободном размаху бевобзирног егоизма;

да уклонимо из јавног живота интервенције, корупције и протекције;

да ишчупамо сав коров који је прекрио наше народне оранице у области привреде, политике и социјалног осигурања;

да социјалну правду наградим на човјеку као душевном бићу;

да проведемо социјално осигурање народа, када више неће бити гладни услед неспособности за рад, или услед болести или смрти хранитеља;

да уредимо привреду, на кооперативној основи;

да заведемо строге законске мјере против зеленаштва и лихве;

да заштитимо народ од грамзљивих бездушника;

да мобилишемо најбоље снаге народа за виша и достојнија начела животи;

да поставимо у покрет вољу, вјеру и осјећај народа;

да наш народ, велик и храбар у прошлости својој, задобије политичку и грађанску слободу; слободу штампе, збора и договора, те слободу тајног права гласа;

да душевну успаваност и малаксалост, које унишују душу и коче напредак, уступе мјеста срчаности, одважности и јунаштву;

да људи из социјалне пасивности, по којој народ пада све ниже, пређе у социјалну активност;

да кукавну свјест о немоћи преиначимо у свјест о моћи;

да развијемо енергије народа до максимума и његове врлине до оптимума;

да политичка начела не буду робови злата, него злато неће буде подложно начелима;

да обогатимо народ у свјетлости, слободи, вјери и круху;

да успоставимо повјерење у срца људи, јер узајамна неповјерљивост убија сваки полет;

да ојачамо расклимане везе између човјека и човјека, те између појединца и друштва;

\*) У Сарајеву је почео излазити лист „Наша Пobjеда“, гласник социјално-радикалне странке. На уводној месту ивањко је чланак „Ми хоћемо“, који бев коментара у целости доносио.

да извршимо катарзу народа, промјену негативних и деструктивних страсти у крепосне одлике и врлине;

да се расплину и нестану брига, сумња и жалост, та срамотна дјеца страха;

да из средине наше партије дадемо фанатике, идеологе, снажне војнике за побједу добра над злим;

да, коначно, засијају све плохе дијаманта наше народне душе.

Миленко Видовић.

## На жалост, али злуродност им се неће испунити

Неки завидљивци и непријатељи „Новог Сада“, почели су ширити гласове по нашем граду, да ће лист „Нови Сад“ престати да излази.

Верујемо, да би завидљивци то желели, али га њихова жеља остаће само пусти сан и ништа више.

Када је „Нови Сад“ могао да се одржи кроз пуних десет година; знак је да је он пребродио све најтеже вале кризе, па чак и онда, када је у Новом Саду он био једини српски лист.

„Нови Сад“ излази, и излазиће, јер не треба заборавити: да његов уредник и власник сам слаже и сам штампа лист у својој штампарији, па је у могућности да поднесе и највеће жртве, да га одржи, као што га је кроз пуних десет година и одржао.

## Зашто и опет зашто?

Наша је јавност у више махова ишла за тим, да наша културна, просветна и национална друштва крену у народ.

Да крену у народ са просветном акцијом, да покрену поучна предавања за народ, која су данас нашем народу насущна потреба.

Ваљда тек нису се све просветне снаге ставиле у службу личног богаћења и личних користи? Ваљда још код наших просветних радника није утрнуо онај национални идеализам, кроз који смо дошли до нашег националног ослобођења и уједињења?

Верујемо, да све то није. Па зато, што су на измаку зимски дани; време најповољније за одржавање просветних предавања, то са пуно права и оправдања очекујемо акцију у томе правцу од свију наших постојећих просветних, културних и националних удружења.

## Епизод једног немилостивога догађаја у Новом Саду

Прошле године на новосадском Штранду, приликом једне утакмице (свечаности) Спорт клуба „Јуда Макаби“, који је тај дан имао у закуп Штранд, одиграо се један немилостивога догађај између г. Др. М. и г. Мартина Шозбергера трговца из Новог Сада о коме је „Нови Сад“ у своје време писао, а који је за последицу имао судски процес, који је имао да каже своју реч правде.

Наиме, новосадски трговац г. Мартин Шозбергер у изазваном и раздраженом стању се толико заборавио, да је по изјави сведока вређао Србију, услед чега је био пријављен и оптужен државном дужиоштву.

На главној расправи код новосадског среског суда је госп. Мартин Шозбергер осуђен на три месеца затвора и 1000 динара новчане казне.

Противу те осуде заступник г. Шозбергера, угледни новосадски адвокат г. др. Михајло Купусаревић жалио се вишем суду, који је пресуду преиначио тако: да новчану казну од 1000 динара има платити, а од тромесечног затвора се ослобађа, наводећи за разлог да је био у раздраженом и изазваном стању.

Ово је јасан доказ, да се код нас нема ни према коме анимозности, па према томе, људи треба у првом реду да су господари од себе и да сваку ствар и свакога момента хладно расуђују и да не падају у непотребно раздражење, које се може само њима светити и нашкодити.

Овај пример је за поуку, али не и за злоупотребу, који ми доносимо по хроничарској дужности.

## Затварање гостионичарских радњи у Новом Саду

Ово дана је у Новом Саду затворено више гостионичарских радњи, услед неплаћања паушала.

То затварање је дошло баш у најнезгодније време, када људи услед слабе конјуктуре нису у стању да покрију чак ни своје дневне режije.

Ми верујемо, да ће се од стране меродавних наћи начина, да се да могућност људима, да бар у ратама отплате своје заостале дугове.

По нашем мишљењу, то би била мера, која би задовољила обостране интересе.

## Концерт јеврејских певача „Ханигун“

У четвртак увече наступио је у великој дворани „Слободе“ тај досад непознати хор. Саостављен је пре неколико месеци од немачких Јевреја-избеглица, а који су дотле били музичари и оперски певачи у разним местима Немачке. Хор и његови солисти оставио је најбољи утисак. Гласови звучни и чисти, интонација коректна, наступ још не посве сигуран, што ће се даљним вежбама усавршити. Динамика хора врло снажна и апсолутно уметничка. Све песме отпевале су напамет и с разумевањем. На програму су биле најпре религиозне песме, затим јеврејске народне песме на немачком (јидиш) и јеврејском језику. Те песме одају оријентални карактер и интересантно је, да су неке од њих сличне нашим босанским севаљинама.

Од солиста нарочито су се допали тенор Лео Магидо и басист Б. Салио. Концерт је био одлично посећен и отворен је певањем југословенске државне химне и цијонистичке химне.

## У СРЕМ...

Пст! Покрет! Цела дивизија се усталасала. Торлак, место кантоповања, остаће пуст. Са њега гледасмо на Београд, како га Швабе туку гранатама. На Торлаку чусмо страховиту детонацију када је Танкосић дигао мост земунски у вис и одагнао тешку сумњу да би Шваба могао прећи у Београд возом. Гледали смо са њега читаве поворке кола пуних Београђана, како одлазе пут Авале да се у Рипњу или Раљи укрцају у воз. Жене, девојке, деца, старци познаници, мајке и очеви, све је пролазило поред нас и остављало нас. Јер тамо доле над Београдом сипа свакога дана челик швабина батерија. Монитори, нва земунског ношка туку, а старе српске куће, кућице и кућерци руше се и ломе у треску и диму паклевих граната. Неиздржљиво, каже једна мати, чија су оба сина, у дунавској дивизији, Све ће нас потући.

Остављени Торлак заборави све наше песме, свирке. Мијатовке умукнуше. Танкосићевих четника несташе. Ноћ нас затече у покрету. Пролазили смо села, засеоке, али никада широко царском царом, већ све неким увалама и сеоским путевима, кријући се.

Друга ноћ нас затече на Скели, преко пута Купинова — Срем. Све се стисло на другу шабачком и чета и батаљон и пук и дивизија. Сви команданти ту. Нема врдања.

У поноћи промичу хиљаде људи под оружјем. Нигде гласа. Нигде треска, ни мањерка да заклапа. Пролази Србин као дух и хвата се рова ископаног од обале до друма. Изгледа као да и не корача, него само промиче. А Сава мирно тече и као да помаже. Не преноси ништа на другу страну, јер отуда ни пушка не пуче, као да је све мртво, и као да се с наше стране није слегла читава дивизија.

Сад смо сви знали шта ће бити и зашто смо напустили торлачку косу.

Далеко, путем жице, преко ливада и њива одјекну глас команданта Армије: прелаз у један сат по поноћи. Ордонанси се растурише.

Тежак задатак, а у исто време напоран, имао се извршити. Прећи преко воде, преко границе, која нас је столењима одвајала од наших. Ући у Срем, ослободити оне, који су нас давно чекали и о своје ослобођењу сањали од Косова.

Где је Командант дивизије? Овде је — неко рече.

Први чамац је пуштен у воду, господине пуковниче! Два брка, која су увек играла, још јаче заиграше. Иза школе на Скели био је цео штаб дунавске дивизије I позива. Дунавци прелазе Саву. Од тога тренутка скелска школа постаде живо место. Ордонанси долазе и одлазе. Шаљу се извештаји, наредбе. Али тамо на обали још ништа. Све је мирно. Ништа се не чује.

Наши су прешли и прибрави се уз обалу, гласно је други извештај. Прве пушке пукоше.

Јек пушке заори се целом обалом и с једне и друге стране. Борба је почела.

Митраљеви ступише у дејство, сакривени вешто у кукурузу. Топовје окидоше. Крклањац бато, ја како, викну неко. Танад фијуче, зрнад шрапнела падају к'o киша. Заклона нема. Бог и гране широког и јаког ора заштићују нас. Под орахом седи потпуковник Лазвић, начелник штаба и пише. Пише наредбе. Руководи прелазом војске преко реке. Хладнокрван и присебан наређује, као да се над његовом главом не распрскива шрапнел. Командант ушао у подрум и разговара са Армијом. Чујемо све шта пита. — А како Руси? — Има ли шта ново са те стране? Таман он то о Русима, а граната у школу. Видео Шваба да се око ове куће нешто много окрећу војници. Долазе, одлазе, па опет долазе. Осетио је да је ту неко од команданата, па опучио у зграду.

Већ читав сат тражимо ову батерију г. п. пуковниче и никако не можемо да је пронађемо.

Вешто је скривена — рече г. п. пуковник Лазвић.

А како Французи? — пита командант.

Друга граната швапска пробуши вид тако да остаде рупа, кроз коју би два вола могла да прођу.

Нико се не креће, јер командант се интересује о бојиштима.

Трећа, четврта, сви ћуте и раде свој посао. Референт артиљерије уђе у подрум, да скрене пажњу команданту да је опасно остати у подруму, јер је непријатељски артиљерац опазно комешање око зграде, па само ту гађа.

И када пета граната уздрма мало подрумске зидове, изађе и командант, па видећи избушену зграду, која је до мало час била читава викну: па што се не склањате?!?!

Један од старијих официра, онако за себе, а да не чује командант рече: зар је лако с тобом ратовати?

А са друге обале одјекну громогласно српско Ура! Ура! Ура! Прелаз је свршен. Наши су освојили обалу. Аустријски митраљеви престадоше; она батерија која је до тада тукла свуда по обали ухута. Купиновским пољем беже Аустријанци и падају игођени митраљезима нашим. Све се дало у дивље бегство. А наши? За њима. Скривени иза кукуруза заурлаше два наша огромна топа — градилје, чија зрна одоше преко Купинова, као да хоће да наговесте скорни долазак слободе — сервијанаца. Још само њихов пуцањ и фијук зрна како пара небеса чујемо, и тамо негде далеко иза Купинова одјекне потмули пуцањ и сручи се на бежеће колоне царске војске. Принц Ђорђе прешао на Аду па хвата аустријске војнике и пребацује их на нашу обалу чапцем. Мост преко Саве увелико се гради. Војска прелази у Срем.

Та где сте, ако Бога знате, од када вас чекамо? — сав задихан, трчећи у сусрет ослови нас први селак из Купинова, старац својих 60 година, у белом гађама, црном шеширу, са малим ободом на глави, а на

мешину српска тробојница у виду округле кокарде.

Чекај чико, видиш, вода је. Не можемо сви од једном, него редом.

А како аустријанци, а чико?

Ах! Мав' те их. Одмахну руком старац Та није да беже нег' лете! Е само кад сте већ дошли једном! Та неће они прегазити Србију, где је то било — усхићен старац прича, као за себе, а у том причању осећаш, као да из дубине душе његове избија лава одушевљења, слутње, мука и патњи и косовског чекања и дочекања.

Већ смо скоро у Купинову. Све исквићено; тробојнице српске на све стране. Понуда колико год хоћеш. Веселе, песма, на све стране. Не можеш сваки детаљ очима сагледати. Вреће по улицама као у кошници. Један наш војник сав озарен седи на једној клупи и пише мајци писмо за Ниш: „ево ме у твоем Срему. Скоро ћемо даље за Пазову, Шид, Голубинце; ала ће се тетка обрадовати када ме види као ослободиоца“... У општинској кући дар-мар. Власт отишла, друга дошла. Угњетачи побегли, све оставили само главу да спасу. Сремци спремају вечеру и то сремачку. Ако је за пити цео подрум, ако је за јести цела свиња у паприкаш. Нема граница ни цицијашења. Ваља дочекати. Војска промиче, ја тамо на хоризонту кроз мрак видиш где светли. Ватра.

Оно горе Голубинце — рече неко.

Патроле јављају да непријатеља нема до Пазове. Све путо. Наша пешадија стигла до Сурчина, а испред ње команданти, са командантом дивизије. Сремска равница опустила се и кроз тмину једва назиреш врхове дрвета и кровове кућа. Лавез пас нас дочекује кроз села. Покрај пута неколико крстача и свежа хумка гробова.

Бес ослобођења захватио све. Фрушка Гора и манастири лебде на уснама.

Море да се дочепамо Фрушке Горе, па одосмо у Пешту. прича један гегула са нахереном шајкачом. Био сам ја овде у ове крајеве. Знам свако село. А оданде да ударе Руси, их да видиш сремачко песме:

*С ове стране Србија  
С оне стране Русија  
А у среди Фрушка Гора  
Сриско биши мора — шалај.*

Већ неколико дана врзимо се ту, али напред никако. Нешто се збива. Биће борбе по сремској равници.

Мора да су се утврдили и сабрали?

Команданти ћуте, слабо говоре. Завиру у карте. Врте нешто главом. Гледају на Дрину, гледају на Мачву. Нешто се забринули много. Ни напред, ни навраг. Док једног тренутка изустише страшну реч „навраг“. Без борбе навраг, то Србину не иде у главу. Зашто навраг сви се питамо? Нико нас не гони? Непријатеља нигде, а ми навраг. Узневерисмо се. Ко ће од срамоте проћи кроз Купиново? И то „навраг“, натера нас на страшне мисли. Од бунта зашто се иде навраг без потребе и борбе, дошло се до разочарења и осуде да нисмо

требали ни прелазити. Почело се помишљати на овај народ. Шта ће с њиме бити? Каква ли њега невоља чека док се врате црно-жуте хијене. Нисмо се преварили. Купиново је осетило да се ми враћамо. На све стране сузе и плач.

Куда ћете? Ко ме нас оставља?

Зашто се враћате? Та нема њих до Новог Сада, куражи нас један чича.

Деца, жене, старци све се стило око друма и преклиње да не идемо. Неки, који несмешо дочекати власт аустријску, упрегоше коње и кола, па право на мост у Србију.

Певајте, виче командир.

Ми почесмо, али нас стеже нешто у грлу. Не иде песма од срца. Унутасмо. Неколицина се извоји из реда да се напије воде на ћерму у дворишту претпоследње куће у Купинову.

Крај ћерма стоји висока, мало погурена жена. Танка, сува и нешто смежураног лица, а у очима пуно суза. Поји нас водом и плаче. Кад јој заблагодарисмо, она рече: па чувај те ми сина и мужа, они одоше колима са вама. А ваља да им међу браћом бити боље, него овде да остану душманину.

А тамо на обали, испружио се широк понтовски мост преко Саве, преко кога се без муке и без борбе вратисмо на другу србијанску страну.

Па зашто се вратисмо? опет ће упитати неко.

Ћути! Тако мора да буде. Из стратегијског разлога. Тек смо после чули, шта је све било. *Северац.*

ДАЛИ ЗНАТЕ,  
ДА КЊИЖАРА  
„СЛАВИЈА“  
ИМА СВЕ САВРЕМЕНЕ КЊИГЕ?

## Новосадске вести.

— Објава. Градски Савет ставља грађанству до знања, да је Пореска управа у Новом Саду под бр. 10311/1934 од 15 фебр. о. г. доставила општу опомену за плаћање пореза следећег садржаја: Према одредби чл. 148 Закона и Правилника о непосредним порезима I. оброк кућарине, течевине, пореза на ренте, друштвеног пореза, пореза на пословни промет и војнице — мора се платити најдаље до 15 фебруара т. г. У смислу чл. 29. Уредбе о егзекутивној наплати, овим се позивају порески дужници, да у року од осам дана т. ј. најдаље до 24 фебруара т. г. уплате I. оброк горе наведених облика, јер ће се у противном извршити попис (пленидба) ствари а доцније евентуално и продаја. Уједно се позивају сви порески обвезници, да у горе наведеном року уплате на град. благајни заостатак и доспеле рате на град. прирезима, те градску и бановинску откупнину личног рада, јер ће се у противном случају наплата овршним, односно присилним путем извршити.

\* Све Триотрон цеви, и најмодернији типови, добијају се већ и у Новом Саду, код фирме РАДИО-ОФНЕР, Футошка ул. 3, Телефон 23-27.

\* Зашто да Вас муче и да Вам досађују Ваши несретни жуљеви! Набавите још данас за 10 динара одлично опробано сретство из ДРОГЕРИЈЕ ХИГИЈЕ Коста ЖИВОЈНОВИЋ НОВИ САД, Трг Ослобођења број 2 и Булевар Краљице Марије.

— Дечја академија. Соколско друштво у Новом Саду приређује данас у недељу 25 о. м. у 3 часа по подне у дворани „Хабар“ дечју соколску академију.

— Чајанка са балетом. „Кора хлеба идеће обданиште“ у Новом Саду, које стоји под највишом заштитом Њ. В. Краљице Марије, приређује данас у недељу 25 о. м. у 4 часа по подне у великој дворани хотела „Слободе“ чајанку са балетом. На овој чајанци ће мала дечица, ученице балетске школе г. Милорада Јовановића извести интересантан балетски програм.

\* Последице слабе пробаве се очитују у оболењу читавог организма. Рогашка (ројчка) слатина уређује пробаву и враћа телу пријатну свежину и темперамент.

— Главна расправа Павлу Татићу уреднику „Јавности“. У суботу 3 марта о. г. одржаће се главна расправа г. Павлу Татићу уреднику „Јавности“, а по тужби г. др. Милорада Поповог, бившег јавног бележника, ради нанете му увреде путем штампе.

— Забава наших поштара. Секција Удружења Поштанских, Телеграфских и Телефонских Званичника и Служитеља Дунавске бановине у Новом Саду приређују под покровитељством свога директора г. Фр. Т. Доминиса своју прву забаву са играчком, која ће се одржати на дан 3 марта 1934 године у просторијама Задруге Срба Занатлија новосађана, Змај Јовановићева улица 18, а уз пријатељско суделовање г. г. Драг. Сотировића, Војислава Виловца и певачког друштва „Невена“. Улазна цена 10 динара по особи.

## ПАЖЊА ДОМАЋИЦАМА!

Без обавезе на куповину!

Посетите трговину шпедераја и кухињског посуђа, па ћете се уверити о добром квалитету робе, солидним ценама, брзој и тачној послужу.

За посету моли

МИЛАДИН МИХАЈЛОВИЋ  
Нови Сад, Футошка улица 48.

Извршни број 442/1932.

## Објава о јавној дражби

Потписани судски извршитељ на основу §-а 102. зак. чл. 60. 1881. објављује, да ће услед решења среског суда у Новом Саду, донесеног под бр. 13711 из 1932, у корист Шварц Иван из Београда (кога заступа Бернак Бранко) против извршеника из Новог Сада за наплату 1000 динара главнице и прип. на јавној дражби продавати ниже наведене покретне ствари пописане у записнику о пленидби под бр. Гн. И. 13711/1932 и процењене на динара 16,000 и то: три машине.

ИЗ ДАНА У ДАН СЕ БОЉЕ ОСЕЂАМ



Радиоактивна рогашка (ројчка) слатина је веома тражена ради својега неусиљенога и финога тека и ради велике мјоживне делотворних лековитих твари, које има у себи.

У рогашкој слатини је нешто божанскога. Она ме је излечила, кад већ није помагао ни један други лек“. Тако нам пише оздрављеник, који је дуго боловао на пробавним органима. Ко редовито пије радиоактивну рогашку (ројчку) слатину, тај не зна за болест нити за непријатан осећај старости, него је још у касној старости чврст и свеж.

Јавна ће се дражба одржати на дан 27 фебруара 1934 у 3 часа после подне у Новом Саду Мушицкова 20.

Нови Сад, 31 јануара 1934.

СТОЈАН ВОЈНОВИЋ  
судски извршитељ.

Изврш. бр. 32/1934

## Објава о јавној дражби

У стечајној ствари презадуженог Моргенштерн Исе трговца из Н. Сада судски извршитељ овим објављује да ће се, услед решења окружног суда у Н. Саду бр. VI. ст. 33/934 на јавној дражби продати: дућански намештај и кожарска роба, процењена на 6000 динара.

Јавна ће се дражба одржати на дан 28 фебруара 1934 г. у 15 часова у Н. Саду у Јеврејској ул. бр. 12

Купац је дужан да цену купљених ствари одмах исплати.

Н. Сад, 23 фебруара 1934.

БОЖА НИКОЛИЋ  
судски извршитељ

Извршни број 297/1933.

## Објава о јавној дражби.

Потписани судски извршитељ на основу §-а 102. зак. чл. 60 из 1881. објављује, да ће услед решења среског суда у Новом Саду донесеног под бројем И. 1/1933, у корист тражиоца извршеника „Ренка“ паромл. алкохол, из Пожеге, (кога заступа др Станковић Василје адвокат из Новог Сада) против извршеника из Новог Сада за наплату 3500 динара главнице и прип. на јавној дражби продавати ниже наведене покретне ствари, пописане у записнику о пленидби под бр. Гн. И. 1/1933 и процењене на динара 9700— и то: дућански намештај, аутоматска вага, машина за сечење шунке, конзерве, ликере, фахове.

Јавна ће се дражба одржати на дан 15 марта 1934 у 9 сати пре подне у Новом Саду, Краља Петра улица број 10 у радњи овршеника.

Нови Сад, 12 фебруара 1934.

ОРЛОВ АЛЕКСАНДАР  
судски извршитељ.

## АПОЛО

субота и недеља

Лане Ханг Вили Форст  
Њезина Висост

продавачица

раскошна оперета

и  
ФОКС ЖУРНАЛ

Срески суд као земљишно-књижни суд у Тителу.

Бр. Дв. 4106/33

### Оглас и услови дражбе.

Услед накнадне понуде.

У извршној ствари тражиоца извршења Шосбергер Оскара из Титела заст. по Абоњи др. Леополда адвоката из Титела, против овршеника Павловић Стевана, из Мошорина, услед накнадне понуде Јеловац Недељка из Мошорина, земљишно-књижни суд одређује нову извршну дражбу, а у смислу §§ 113, 119, 133, 134 и 148 Зак. о извршењу и обезбеђењу, те у смислу § 27 зак. чл. ХЛ. од 1908 за наплату 10% интереса од 20 децембра 1932 на 12171 дин досада утврђеног парничног извршног трошка од 325 динара на некретнине које леже на подручју Округног суда у Новом Саду (Среског суда у Тителу) и општини Мошорин, а које су уписане на име Павловић Стевана у земљиш. ул. бр. 2177 под редним бројем А+1 и топ. бр. 1525/6 ораница на Брегу у површини од 8 јутара 1185 кв. хв. општине Мошорин, уз искљичну цену од дин. 19.100 (деветнаест хиљада сто динара).

За одржање дражбе у општинској кући у Мошорину земљишно-књижна власт одређује дан 28 фебруара 1934 г. у 3 сата после подне и утврђује следеће дражбене услове:

1) Некретнине, које су предмет дражбе не могу се продати испод искљичне цене.

2) Накнадна понуда обавезује и онда, ако понудилац и није дошао на јавно надметање.

3) Ако се на јавном надметању од накнадне понуде не види више непокретнину ваља понудиоцу купљеном изјавити.

4) Трошкове новијег јавног надметања дужан је купац осим куповине платити § 27 зак. чл. ХЛ. 1908 год.

5) Они који желе узети учешћа у надметању дужни су у руке изасланика положити на име јамчевине 10% од искљичне цене у готовом новцу или одговарајућим хартијама од вредности, подобним за кауцију а чији се курс има израчунати према наређењима §-а 42 зак. чл. ХЛ. 1881 или му предати признаницу о претходно положеној јамчевини у судски депозит, и потписати услове о дражби (§ 134 зак. о извршењу и обезбеђењу).

6) Купац је дужан да куповину заједно са 5% интересом који се рачуна од дана дражбе, у три једнаке рате положи код Државне хипотекарне банке као судског депозитног звања у филијали у Новом Саду и то прву рату у року од 15 дана, другу рату у року од 30 дана, а трећу рату у року од 45 дана рачунајући од дана када дражба постане правоснажном.

Јамчевина ће се урачунати у последњу рату и 150 зак. чл. ХЛ. 1881.

7) Позивају се сва она лица, која на земљишту имају какво право због којег дражба не би била допуштена да пријаве своја право суду најкасније на дражбеном рочишту и то пре него што отпочне дражбовање, јер се иначе то право у по-

гледу дотичног земљишта на штету поштевог купца неће моћи више остварити.

8) Извештавају се сва лица за које на земљишту већ постоје права или терети, или за које ће се у току дражбеног поступка основати така права или терети, да ће се нарочитом доставом обавестити о датим догађајима дражбеног поступка само она, која ставују у подручју овога суда или која саопште суду овлашћеника за примање доставе који станује у седишту овог суда и да ће се сва друга лица у будуће обавештавати објављивањем на судској табли. Но пореска власт биће у сваком случају обавештена нарочитом доставом.

У Тителу, 28 децембра 1933.

Раичковић Сима с. р.  
старешина суда.

Изврш. бр. 230/1933.

### Објава о јавној дражби

Потписани судски извршитељ на основу §-а 102. зак. чл. ХЛ. 1881. објављује, да ће услед решења среског суда у Новом Саду донесеног под бројем И. 670/1934, у корист тражиоца извршења Јадран. велетрговина папира из Загреба (кога заступа Др Циприс) против извршеника из Новог Сада, за наплату 13720 Дин. главнице и прип. на јавној дражби продавати ниже наведене покретне ствари, пописане у записнику о плевидби под бројем Гн. И. 670/1933 и процењене на динара 34.600 и то: дућанског намештаја, 1 каса и твитарница.

Јавна ће се дражба одржати на дан 3 марта 1934 у 3 часа после подне у Новом Саду у Краља Петра улици 1.

Нови Сад, 31 јануара 1934.

СТОЈАН ВОЈНОВИЋ  
судски извршитељ.

Извршни Бр. 372/1932.

### Објава о јавној дражби

Потписани судски извршитељ на основу §-а 102 зак. чл. 60 из 1881 г. објављује, да ће услед решења среског суда у Новом Саду донесеног под бр. 9566/1932, у корист тражиоца извршења Шток Бренди Медицинал, (кога заступа Др Циприс Оскар из Новог Сада) против извршеника из Новог Сада за наплату 3835 динара главнице и прип. на јавној дражби продавати ниже наведене покретне ствари, пописане у записнику о плевидби под бројем Гн. 9566/1932 и процењене на динара 5.900 и то: стелаже, машина за сечење шувке и аутоматска вага.

Јавна ће се дражба одржати на дан 28 фебруара 1934 у 9 сати пре подне у Новом Саду, Краља Петра улица број 10 у радњи овршеника.

Нови Сад, 28 јануара 1934.

ОРЛОВ АЛЕКСАНДАР  
судски извршитељ.

Извршни Бр. 292/1933.

### Објава о јавној дражби

Потписани судски извршитељ на основу §-а 102. зак. чл. ХЛ. 1881. објављује, да ће услед ре-



**Standard Radio**

**SUPER OLIMPIKON**

**Напокон! Апарат, који уједињује све одлике, које се траже:**

Модерна спољашњост,  
Одличан квалитет,  
Висока селективност,  
Идеално леп звук,  
Ниска цена и уз 12-месечну отплату!

**ОБРАТИТЕ СЕ НА НАШЕ ЗАСТУПНИКЕ:**

Главно стовариште за Бачку:  
**Карло Цвршиц, Сомбор.**

### Ковач фарба, чисти.

Пошто сам моју радњу преместио, то Вас учтиво позивам у мој нови локалу Н. Саду, у кући

**бр. 19. Милетићеве улице**  
(преко од Српске банке).

Крија је јефтинија,  
Па је јефтиније и чишћење одела!

### Цене чишћења:

Фрак или жакет . . . . .	50
Мушко одело . . . . .	40
Мушке панталоне . . . . .	20
Капут . . . . .	25
Пруслук . . . . .	5
Мушки, женски јесењи капут . . . . .	35—50
Мушки зимски капут . . . . .	40—60
Женска хаљина . . . . .	20—35

### Радојица М. Теофановић

#### РАДИО-САЛОН

Пашићева 18 НОВИ САД Телефон 30-63

СТАЛНИ ИЗБОР НАЈНОВИЈИХ

### PHILIPS-ових апарата

шења среског суда у Новом Саду донесеног под бројем 3041/931, у корист тражиоца извршења Дитове Бранди Медицинал д. д. из Пожеге (кога заступа Др Циприс Оскар, адвокат) противу извршеника из Новог Сада, за наплату 2,682 динара главнице и прип. на јавној дражби продавати ниже наведене покретне ствари, пописане у записнику о плевидби под бр. Гн. П. И. 784/1933 и процењене на динара 25,500 и то: дућански и собни намештај.

Јавна ће се дражба одржати на дан 27 фебруара 1934 у 8

сати пре подне у Новом Саду, Пашићева улица 34.

Нови Сад, 3 фебруара 1934.

БОЖА НИКОЛИЋ  
судски извршитељ.

### ДРВО-УГАЉ-КОКС

Д. Бјелић Н. Сад

Штранд пут - Телефон 31-44

Штампарња Душан Чампраг и Друг  
Нови Сад, Краља Петра улица 3.